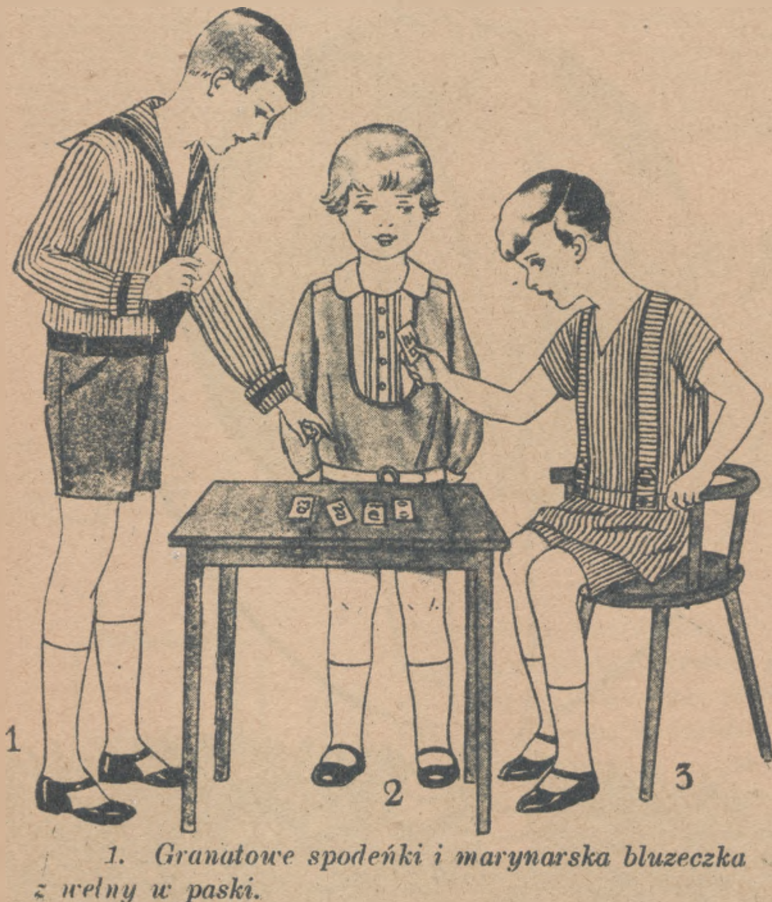
RADY PRAKTYCZNE

Dodatek do Nr. 19
DWUTYGODNIKA „MŁODA MATKA"

UBRANKA

1. Granatowe spodeńki i marynarska bluzeczka z wełny w paski.

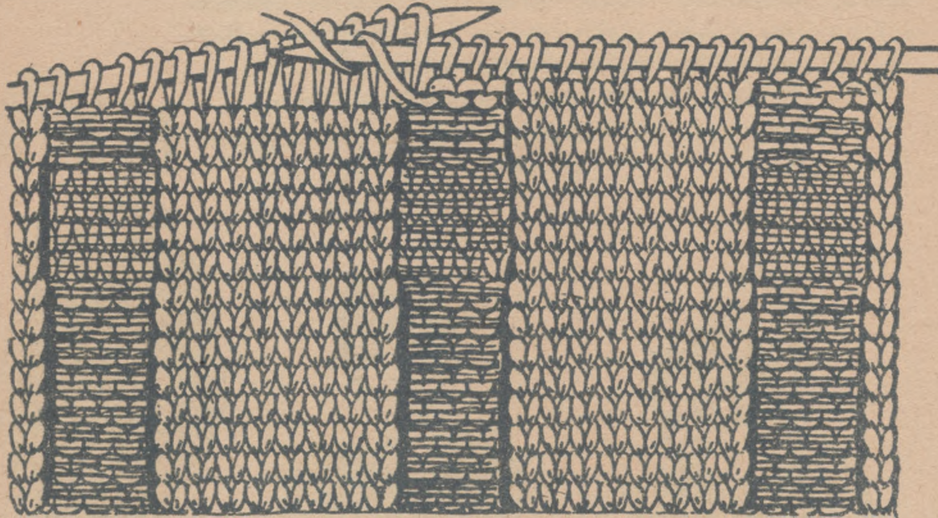
2. Ubranko z zielonej flory, kamizelka i kołnierzyk białe.

3. Ubranko z płócienka w paski.

SUKIENKA TRYKOTOWA

Bardzo ładna sukienka dla 7-letniej dziewczynki, robiona na drutach. Spódniczka robi wrażenie karbowanej i jest robiona ściegiem wskazanym na rysunku 1. Bluzeczkę robi się według rysunku 2. Krój spódnicz-

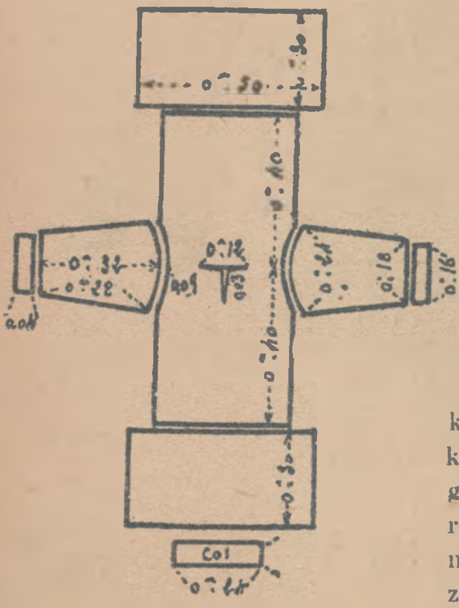

Rys. 1.

Rys. 2.

Rys. 3.

ki podajemy na rysunku 3. Na wykonanie sukienki potrzeba jest 200 gr. wełny o poczwórnej nitce. O ile robi się sukienkę w dwóch kolorach np. białą spódniczkę a różową bluzeczkę lub granatową spódniczkę, a czerwoną bluzeczkę trzeba brać po 100 gr. każdego koloru. Druty powinny mieć 3 mm. przekroju.

U I R N K A

4. Spódniczka plisowana z wełenki w drobny deseń, bluzeczka biala, przybrana kołnierzykiem i krawatem z tego materjału co i spódniczka, pasek szeroki zamszowy. Bardzo gustowna całość.

5. Skromna sukienka z granatowej wełny.

6. Ubranko dla 7-letniego chłopczyka z popielatej wełny.

7. Bardzo praktyczny garniturek: bluzeczka-koszulka z jasnej wełny, spodeńki granatowe, pasek skórzany.

8. Sportowa kurteczka dla chłopczyka.

9. Ładny i praktyczny fatuszek z szarego płótna, przybrany kolorowemi wypustkami i wyszyciem.

10. Sukienka z satynki lub wełenki.

4

5

6

8

9

10

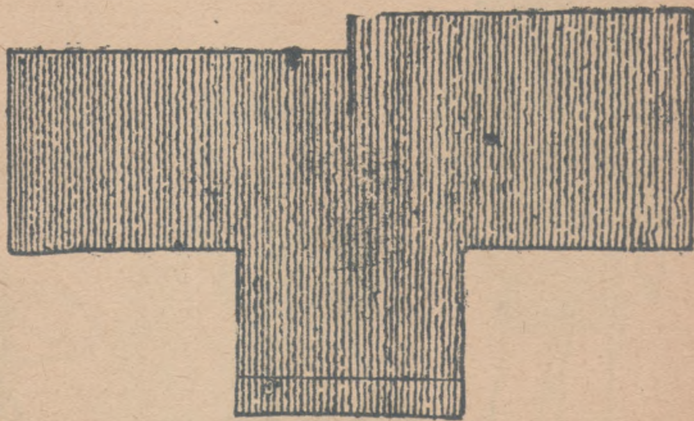
Kaftanik trykotowy dla dziecka dwuletniego

Kaftanik ten robimy na drutach cały jednym i tym samym ściegiem, jak wskazuje rys. 3. Dla dziecka dwuletniego potrzeba 180 gr. wełny. Druty kościane Nr. 4.

Robotę zaczynamy od dołu plec:

Rys. 1.

Rys. 2.

Rys. 3.

narzucamy (nabieramy) 60 oczek. Po zrobieniu 38 pełnych rzędów (tam i zpowrotem) narzucamy z każdej strony jeszcze 32 oczka na rękawy i takich długich rzędów (60 oczek plecy + 32 ocz. × 2 rękawy) po 124 oczka robimy 21. W dwudziestym drugim rzędzie przerabiamy oczek 74, resztę zdejmujemy (zsuwamy) ostrożnie na dużą agrafkę, którą zamykamy, żeby oczka się nie zsunęły. Na tych oczkach będziemy później robili jedną połowę przodu. Z pozostałych na drucie oczek zakończamy 24 — (będzie to tylna część obwodu szyi). Kończymy rząd zwyczajnie i wracamy — wtedy narzucimy jeszcze 20 oczek — i robimy nadal tyle rzędów, żeby tył i przód były jednakowej długości. Później dosztukujemy włóczkę do zciągniętych na agrafkę oczek, dokończymy rząd poprzednio przerwany, a w rzędzie powrotnym jak przy poprzedniej połowie przodu narzucamy znowu 20 oczek i robimy do końca jak poprzednią połowę przodu. Zbieramy potem dokoła obwodu szyi oczka, robimy 30 rzędów, co będzie stanowiło kołnierzyk.

Odwrócony dół rękawów utworzy mankiety.

DZIEŃ DZIECKA

Dzieci powróciły do miasta, są rozhukane po pobycie na wsi. W ciasnem mieszkaniu trudno je utrzymać Drażni je ciągle napominanie „tego nie rusz“, „tego nie wolno robić“, „nie krzycz“. Nawet dzieci, które cały rok przepędzają na wsi, czują się pokrzywdzone, gdy słotne dni jesienne skazują je na przebywanie w mieszkaniu, a cóż dopiero dzieci miejskie!

Konieczne jest wtedy zorganizowanie dnia dziecka. Pisaliśmy już o tem wiele razy, ale wracamy jeszcze do tego tematu i zapewne wrócimy niejednokrotnie ponieważ ma on podstawowe znaczenie.

Dziecko kaprysi, bo się nudzi, dziecko hałasuje często dlatego, że chce zwrócić uwagę na siebie matki lub opiekunki, która w tej chwili jest czemś innem zajęta. Dziecko plącze się między starszymi, nie mając ani swego kąta ani żadnego zajęcia. Są to „bezdomne“ i „bezrobotne“ dzieci.

jakkolwiek mają kochających rodziców, często bony lub niańki.

Nie powinniśmy do tego dopuścić, dzień dziecka powinien mieć z góry nakreślony plan, od którego odstępuje się tylko z ważnych powodów.

Oto przykład planu dla 2-letniego dziecka.

7 rano dziecko wstaje, po umyciu i ubraniu je śniadanie i bawi na ziemi na rozłożonym kocu.

9 — 11 rano spacer.

11 rano drugie śniadanie i sen.

12½ — 2½ p. spacer.

3 p. p. obiad.

3½ — 6 p. p. zabawa o ile ładna pogoda może jeszcze raz iść na spacer.

6 w. sprzątanie zabawek.

6½ w. kolacja.

7 w. mycie i kładzenie spać.

Plan dnia dla starszego dziecka, które chodzi do przedszkola, mógłby się przedstawiać jak następuje.

7 rano dziecko wstaje, ubiera się, myje, je śniadanie.

8½ idzie do przedszkola.

1 p. wychodzi z przedszkola i idzie na spacer.

3 p. p. obiad (o ile dziecko nie leżało po śniadaniu w przedszkolu, powinno leżeć po obiedzie.

3½ — 6 w. zabawa w pokoju lub o ile ładna pogoda na powietrzu.

6 w. sprzątanie zabawek i pokoju.

6½ w. kolacja.

7 w. mycie i kładzenie spać.

Plan dnia dla dziecka starszego, które nie chodzi do przedszkola.

7 rano dziecko wstaje, je śniadanie i bawi w swoim kąciku.

9 rano zajęcia praktyczne z mamusią (wycinanie, lepienie, wyszywanki i t. p.).

10 rano dziecko pomaga mamusi w zajęciach domowych.

11 rano drugie śniadanie i spacer

3 p. p. obiad.

3½ — 4½ leżenie.

4½ — 5½ w. spacer.

6 w. sprzątanie zabawek i pokoju i kolacja.

7 w. dziecko idzie spać.

Naturalnie zależnie od warunków domowych plan ulegnie zmianie, gdy jednak raz się go ustali należy go wypełniać skrupulatnie. Najlepiej wypisać i przybić na ścianie. Należy przytem pamiętać, że przy układaniu planu trzeba mieć pewne wytyczne, a mianowicie: dziecko powinno być od 4-ech do 5-ciu godzin na spacerze, w dzień mieć godzinny odpoczynek (leżeć) po obiedzie lub po drugiem śniadaniu, kłaść spać należy dziecko nie później niż o 7-ej wieczorem, jeść powinno cztery razy dziennie o ile doktór nie zaleci częstszych posiłków lub nie ogranicy ich do 3 na dzień.

Redaktorzy: Dr. R. Barański i W. Pełczyńska.
Górnośląska 20, tel. 401-24. Konto P. K. O. 14555.

Drukarnia „Kobiety Współczesnej", Marszałkowska 148.